

Krajobraz rolniczy charakteryzuje się występowaniem różnorodnych siedlisk, które są rezultatem wiekowym przekształceń środowiska naturalnego. Siedliska takie jak: miedze, zadrzewienia śródpolne, łąki stanowią ważne miejsca występowania ptaków oraz owadów zapylających. W wyniku zmian w wykorzystywaniu przestrzeni rolniczej w Europie – przejście z ekstensywnej na intensywną gospodarkę rolniczą – dochodzi do spadku bioróżnorodności fauny i flory charakterystycznej dla krajobrazu rolniczego. Wszelkie zachowane półnaturalne struktury krajobrazu oraz te powstałe w wyniku działalności człowieka (słupy energetyczne, linie kolejowe, nasypy kolejowe) mają duże znaczenie w zachowaniu lokalnych bioróżnorodności, w szczególności owadów zapylających oraz ptaków. Badania te mają na celu sprawdzeniu czy nieczynne linie kolejowe mogą stanowić alternatywne siedliska dla ptaków i owadów zapylających w intensywnie zarządzanym krajobrazie rolniczym. Nieczynne linie kolejowe w wyniku zarastaniu roślinnością, będą prawdopodobnie zwiększać liczebność i różnorodność ptaków i owadów zapylających zapewniającym im miejsca gniazdowania oraz zasoby pokarmowe. Kontrola owadów zapylających oraz ptaków na nieczynnych liniach kolejowych oraz na losowo wybranych obszarach półnaturalny łąk pozwoli ocenić jaką wartość i znaczenie mają te struktury w intensywnym krajobrazie rolniczym. Kontrola roślinności pozwoli zweryfikować w jakim stopniu nieczynne linie kolejowe w zależności od czasu ich zamknięcia, są poddawane inwazji obcych gatunków. Dodatkowa analiza innych zmiennych środowiskowych takich jak pokrycie gruntu ornego, łąk, zabudowy, zbiorników wodnych oraz nieużytków, pozwoli określić dodatkowy wpływ na liczebność i różnorodność owadów zapylających i ptaków.